

КЛЕМЕНС БРЕНТАНО ПЕСЕН НА ПРЕДАЧКАТА

Превод от немски: Найден Вълчев, —

chitanka.info

*Ах, веселият славей
как пееше над нас,
как ронеше тогава
сребристия си глас!*

*Сега преда самичка
на звездна светлина
и точка бяла нишка
над бялата луна.*

*Когато бяхме двама,
ня славеят над нас,
а днес напомня само,
че съм без тебе аз.*

*Но грейне ли луната,
така ми е добре
и шепна в тишината:
„Дано ни бог сбере!“*

*Замина ти, а още
пей славеят навън —
напомня ми и нощем
отминалия сън.*

*Луната плува в здрача
сред звездното море.
Аз нея уж, а плача,
„Дано ни бог сбере!“*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.